

5. august 2020

EM2020/119

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at fremlægge en redegørelse, der beskriver hvordan en særlig forsøgspulje til etablering og udvidelse af tangproduktion mest hensigtsmæssigt sammensættes og udmøntes. Redegørelsen skal bl.a. inddrage erfaringer fra kommuner og erhvervsliv. Redegørelsen skal omdeles til Inatsisartut før EM2021, således at redegørelsens konklusioner kan indgå i arbejdet med FFL22.

(Partii Naleraq, Inatsiartut gruppe)

Begrundelse:

Når man rejser kysten langs er der altid meget at se – men noget af det man ingensinde ser, det er havplanterne, som vokser rundt omkring og som er lige til at plukke af, tydeligt som de står der på havbunden.

I år 2010 var produktionen af havplanter allerede nået op på 20 millioner tons på verdensplan og kun syv år efter i år 2017 nåede produktionen op på 56 millioner tons havplanter, det vil sige en stigning på 36 millioner tons. Populært sagt anslås vor kyststrækning til at være omkring 45.000 km, kun af sten, og indimellem afbrudt af indlandsisen, og vore havplanter formår alligevel hver eneste dag, at vokse sig store uden at nogen mennesker rører ved dem.

De lande der rundt omkring i verden har en kyststrækning, har næsten alle en eller anden form for produktion i gang af havplanter, som de med fordel udnytter, endda er det således, at staten Danmark som vi jo ynder at sammenligne os med – med en kyststrækning på kun sølle 7000 kilometer og med ganske få spredte sten, alligevel formår at optræde på ranglisten over lande der producerer havplanter, vi må dog huske, at der er ca. 5 millioner mennesker i Danmark og derfor er forureningen af deres kyststrækning betydelig, - ihvertfald i forhold til vores kæmpe kyststrækning med få og meget spredte befolkning.

Som en følge af den stigende brug af havplanter, har U.S.A. endda inde i landet, allerede startet en produktion af havplanter op, det samme i Holland hvor man vil etablere kæmpe haver med havplanter på størrelse med Holland selv - midt ude på havet – således, at de kan forsyne Europa med havplanter og samtidig etablere en masse nye arbejdspladser.

Der er allerede folk der har indhøstet erfaringer med produktion af havplanter og har oparbejdet viden herom herhjemme, men man vil ikke gøre brug af disse folk, - endda er det gået så vidt, at nogle af de selvstyrejede virksomheder har udråbt sig selv til at være førende indenfor

partii naleraq

produktion af havplanter og ved mest herom, men uden at gøre noget som helst ved det, og her står man overfor koncernen, som den lille private mand der først fik ideen og var iværksætter med produktion af havplanter, og som snart i mange år indædt kæmper, men som ikke regnes for noget som helst.

Produktion af havplanter, passer godt til de mindre byer og bygder og er en oplagt mulighed, som vil skabe nye arbejdspladser, fremme økonomien, modernisere og udvikle produktionen herhjemme, på det sundhedsmæssige plan og på mange andre måder især når vi italesætter eksport af alternativ produktion af vore egne ressourcer kunne give store indtægtsmuligheder. Biologerne har igennem undersøgelser der er foregået nede i Sydgrønland forudsagt, at der kan tages 200.000 tons havplanter om året til produktion uden, at det går udover naturen og miljøet som sådan – her skal man så huske, at havplanterne jo kommer tilbage igen år for år / hver sommer og ikke som andre ressourcer der fiskes op går tabt, og så er der ingen forurening overhovedet, tværtimod suger havplanter CO₂ op og fjerner forurening.

At starte en produktion af havplanter op fra vor havfauna, er ligesom al anden produktion og skal starte fra "fødslen", men de der skal forestille sig, at være fødselshjælpere til iværksættere i det offentlige og i kommunerne, de har spændt ben fra starten af og været imod – som man siger på dansk: *"Vi skal ikke røre dem – heller ikke med en ildtang."* De gør det de gør, fordi man formoder, at vort land vil kunne tjene styrkende på havplanter – man vil ikke for alvor støtte op om iværksættere og hjælpe dem igang.

Det er derfor på dette grundlag, at man kræver af Inatsisartut og Naalakkersuisut, at man udnytter det store økonomiske potentiale, som vort land vil kunne få glæde af og som man bør støtte op om fuldt ud ved at give økonomisk udviklingsstøtte til iværksætterne – Vort Land er et af verdens mindst forurenede lande med et stort potentiale for at kunne eksportere havplanter.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Økonomiske og administrative konsekvenser anslås til at være mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ AC-årsværk (125. -250.000 kroner).

Økonomiske og administrative konsekvenser for privat: Der er ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Der er ingen direkte konsekvenser, men der vil til gengæld kunne etableres nye arbejdspladser ude på kysten i bygder og byer hvor der er rigeligt med havplanter og det vil i sidste ende gavne samfundsøkonomien betydeligt.